

Terminska kupčija.

Na dunajski borzi prodajajo in kupujejo žito ljudje, ki nimajo na prodaj in ne prejmejo ne enega žitnega zrnca. Vsled raznih sleparij zgubi ljudstvo, ki se peča s to barantijo, na milijone goldinarjev vsako leto. Veščaki trdijo, da v Pešti znaša ta vsakoletna zguba 70 milijonov goldinarjev. Pa tudi poljedelci, ki pridelujejo žito in mlinarji trpijo pri tej žitni kupčiji velikansko škodo. To ceno, katero napravljajo večinoma židje na borzi, velja navadno za celo cesarstvo. To je dostikrat na škodo prodajalcem kakor poštemim kupčevalcem žita. Gospodarski odsek se je več mesecev pečal z izdelovanjem te nove postave, vsled katere bo ta sleparska barantija prepovedana in se bojo tisti, ki bi jo vendar vganjali, ostro kaznovali z zapornim in z denarnimi globami. Pri tej postavi se je največ trudil slovenski poslanec dr. Ploj in si pridobil pri teh dolgotrajnih in mučnih obravnavah največih zaslug.

Zbornica je to postavbo sprejela z velikansko večino glasov. Samo dunajski liberalni poslanci, ki so v bližnji zvezi z židovi, so glasovali proti njej. Kmetijski poslanci so javno zahtevali od vlade, naj skrbi za to, da tudi gospodarska zbornica hitro reši to postavbo in da jo kmalu predloži cesarju v potrdilo.

Državni proračun za leto 1902 pravilno rešen.

Skozi 5 let ni rešil državni zbor letnega proračuna za avstrijsko cesarstvo, temveč si je vlada pomagala z § 14 osnovnih državnih postav in po svojem prevdanku sestavila ta proračun o dohodkih in stroških. Zdajšnjemu ministrskemu predsedniku dr. Körberju se je vendar posrečilo, da je to dognal, kar se je mnogim dozdevalo nemogoče. Pretečeni teden se je sprejel v zbornici proračun z 154 proti 114 glasovi. Čehi, nemški narodnjaki in socijalni demokrati so glasovali nasproti; centrum (katoliška ljudska stranka), krščanski socijalci, Poljaki in nemški naprednjaki so bili za proračun; tudi slovenski naprednjaki so za proračun glasovali. Drugi Slovenci — izvzemši viteza Berks-a, ki je za glasoval, so se zdržali glasovanja in sicer iz važnih razlogov. Vlada imenuje po slovenskih pokrajinah neprestano uradnike, ki niso prijetelj slovenske narodnosti. Posebno pri sodnih na Štajerskem dobi štajerski Slovenec težko ali skoraj nikdar kakšno službo, kakor je dr. Ploj to dokazal v svojem govoru o pravosodnem ministrstvu. Enako se godi večinoma pri drugih ministrstvih. Če slovenski poslanci glasujejo za proračun, s tem na znanje dajo, da smo z vladnim postopanjem zadovoljni. Vladi bi izrekli s takim glasovanjem svojo pohvalo in zahvalo. Pohvalili bi tisto vladno, katere ne gane mezinca, da se popravijo stare krivice, katere se nam povsodi godijo. Proti proračunu pa tudi nismo mogli glasovati, ker se v njem nahaja državna svota za vzdrževanje celjskih slovensko-nemških gimnazijskih razredov. Kaj je bilo toraj naravneje,

vem, da je te roke že moj nebeski Oče blagoslovil. A kako se glasi četrta zapoved mojega Očeta?

Prvi ne izpolnjujejo te zapovedi, ne vidijo me na zemlji, radi tega me tudi v nebesih ne bodo videli. Drugi se ravna po njej in videli me bodo v nebesih, kjer jih čaka za služeno plačilo.

Sveti Peter pade pred Kristusa na kolena ter se globoko prikloni svojemu Gospodu.

Smešničar.

A.: »Priatelj, ali veš, zakaj je prišel preteklo nedeljo oni nemški Jahn v Narodni dom h koncertu?« — B.: »Najbrže zato, da bi »pobiral« kronice za nemškutarske Št. Lenartčane.« — A.: »Ne, ne; zato, da bi videl, kako se bo »ven pobiral«.

kakor da smo se odtegnili glasovanja? Dunajski listi, ki zobljejo iz vladinih jasel, so se norčevali iz tistih poslancev, ki so se umaknili temu glasovanju. Toda vestni poslanec menda boljše vé, kaj ima storiti in kako glasovati, kakor dopisuni od vlade odvisnih in plačanih časnikov.

Ogrska pogodba.

Dolgo časa se že pogaja avstrijska vlada z ogrsko, kako naj se sklene pogodba z obema polovicama naše države. A ker Ogrji zahtevajo vse pravice za sebe, nam Avstrijcem pa prepuščajo le bremena, se naša avstrijska vlada noče in ne more vdati Ogru. 31. maja je ministrski predsednik dr. Körber očitno povedal v gospodski zbornici, da je odnehal sicer do skrajne meje pri teh pogajanjih z Ogrji, da pa ne bo nikdar privolil v to, da bi mi trpeli še dalje toliko škodo, kakoršno smo trpeli do zdaj. Ogrski časniki so vsled te izjave dr. Körberja kakor divjaki planili po ministru; avstrijski prebivalci pa mu smejo hvaležni biti za njegov pogum.

Dr. Schalk in Wolf.

Kakor znano, je spisal vsenemški državni poslanec dr. Schalk knjižuro, v kateri opisuje ostudno življenje voditelja novih protestantov v Avstriji poslanca Wolfa. Wolf je vsled tega zahteval, naj državna zbornica privoli v to, da sme Schalka tožiti. Zraven tega pa je Wolf razposlal nasproti Schalku svoj spis, v katerem taji, da bi se bil dal podkupovati, kakor mu to spodtika dr. Schalk. V zbornici sta se zadnje dni Wolf in Schönerer na ves glas psovala eden drugega na najsurovejši način. To je olika novih protestantov v Avstriji! In ti ljudje bi radi dokazali, da bodo avstrijski prebivalci srečni takrat, kadar za Wolfom in Schönererjem izstopijo iz katoliške cerkve! Ti ljudje se predrznejo, v poslanski zbornici nauke dajati katoliškim duhovnikom, kako naj živijo!

Sklep državnega zbora.

Mislilo se je, da 4. junija preneha zasedanje državnega zbora. A temu ni tako. Je še mnogo postavnih načrtov na dnevnem redu, kateri bi se naj rešili v tekočem zasedanju. Ker pa ima 5., 6. in 7. junija v Pešti avstrijska delegacija svoje seje, ne more zraven nje zborovati tudi poslanska zbornica. Zato je skoraj gotovo, da se prihodnji ponedeljek, 9. junija zopet snide, da reši še ostale postavne načrte do konca prihodnjega tedna. V drugi polovici junija se skličejo deželni zbori.

Politični ogled.

Združeni Jugoslovani? Časniki poročajo, da se v državni zbornici posvetujeta slovanski centrum in slovensko-hrvatski klub, kako bi se združila. Pričakovati je, da se posvetovanje povoljno konča.

Kmetje proti nagodbi z Ogrsko. Avstrijski osrednji odbor za poljedelske težnje je izjavil, da je za kmetstvo prebivalstvo na Avstrijskem vsaka pogodba z Ogrsko tako dolgo nesprejemljiva, dokler ni v njej določila, da se mora vsaka živina, ki prihaja z Ogrskega, na meji strogo preiskati od avstrijskih živinozdravnikov, ali vsaj od komisije, v kateri zraven ogrskih sedijo tudi avstrijski živinozdravniki.

Stroški proračunske razprave. Proračunska razprava je bila v sobotni seji gosposke zbornice završena. Pri tej priliki je umestno, da povemo, koliko je stala ta dolgotrajna razprava. V poslanski zbornici je bilo potrebnih zanj 225 dni, v katerih se je izplačalo 1,912,5000 kron dnevno, torej skoro dva milijona. Povsem umestna je bila torej opazka ministerskega predsednika, da v nobeni ustavni državi ne poznajo tako dolgotrajne budgetne razprave in da jo bo tudi pri nas treba znatno okrajšati. Nakateri so mnenja, da se to zgodi po angleškem vzorcu. Angleška zbornica se namreč pri proračunski razpravi

v celoti osnuje kot budgetni odsek, pri čemer se prihrani enokratna glavna in nadrobna razprava.

V Pragi se je vršil dne 1. junija velik shod, na katerem se je zahtevala ustanovitev vseučilišč za slovanske narode na Avstrijskem. Za slovensko vseučilišče je govoril g. R. Šega.

Na Francoskem odstopi sedanje židovsko ministrstvo z Valdek-Rusojem na čelu. Žal, da ni pričakovati boljšega naslednika.

Kreta se združuje z Grško. V grških vladnih krogih, še bolj pa v krogih krečanske skupščine so prepričani, da bo Kreta kmalu združena z grško zemljo in rešena turške vrhovne oblasti. Seveda se to ne zgodi letos in bržkone tudi še ne prihodnje leto, marveč še le tedaj, ko poteče lansko leto pričetna nova štiriletna doba vladanja princa Jurija. Po preteku te dobe bo nadkomisar odložil svojo čast, Krečani pa se priklopijo Grški.

Dopisi.

Kapela pri Radencih. (V ogrambo.)

Ker vsakdo sme braniti svoje pravice, zakaj bi jih tudi mi ne smeli? Vas pa, gospod urednik, prosimo, da nam date prostora v Vašem cenjenem listu. Neki dopisnik v 21. št. »Slov. Gospodarja« grdo napada naš pevski zbor, na kar mu z mirnim srecem odgovorjamo ter ga ob enem tudi vprašamo: Iz česa sklepate, vi gospod dopisnik, da je naš pevski zbor odfrčal s pticami selivkami? Kratko vam odgovorim: Sicer je naš pevski zbor res nekoliko oslavljen, kajti nekateri fanti odisli so k vojakom, nekateri so na svojem rokodelstvu in potemtakem niso vedno doma. Pa dopisnik izvzema cerkveno petje. Vi dopisnik, primite se za glavo, kajti tisti pevski zbor, ki poje v cerkvi, poje tudi vsakokrat v narodnih krogih. S tem toraj spoznate, da je pevski zbor pri Kapeli še vsekakor dober, kakor je tudi v resnici. Dalje obrekuje dopisnik naš tamburaški zbor. V tem vam moram ravno isto odgovoriti. Kajti pevski in tamburaški zbor je eno. Pa vendar ne mislite, gospod dopisnik, da naše tamburice res spe smrtno spanje; nikakor ne, česar se bodele morebiti v kratkem prepričali. Toraj tudi v tem krivo sodite! Kakor se mi dozdeva, ni vam ljubo naše bralno društvo, zato mu predbacivate pomanjkanje knjig. Le pogledite v našo omaro, kaj je tam nakopičenih knjig, še razen tistih, ki so razposojeni udom, vsakovrstne vsebine poučne in zabavne, ter dobrih časnikov. Toda hop, vam pa manjka najbrž »Štajerc«, kaj ne? — Napada dalje dopisnik Ciril-Metodovo podružnico, namreč, da se zvija že v predzadnjih vzdihljajih. Jaz bi vam svetoval, gospod dopisnik, to-le: Pazite, da se ne boste zvijali prej vi v predzadnjih vzdihljajih narodne odpadnosti, kakor pa naša podružnica. Nazadnje spravil se je vrli dopisnik tudi na našo zadrugo, ki mu živi neki kar tje v en dan. V tem ste spet napačnih misli, gospod dopisnik. Vi mislite, če se je prestavil sedež zadrugi, da je s tem že vse »fuč«? Pa ni tako nevarno, kajti zadruga živi še trdno in ako vam je ljubo, se lahko prepričate. Če pa znate vi kaj boljšega, pridite in nas podučite, za kar vam bomo iz srca hvaležni.

Iz Sevnice. (Napadi na župana.)

Pravijo, da ptič se spozna po perju, ako ga pa ne vidiš, in slišiš samo njegov glas, spozna se po petju. Tudi naš dopisnik v »Slov. Narodu« se spozna po svojem dopisu. Hotel se je namreč za vrat spraviti našemu spoštovanemu gospodu županu, ker je občinski odbor v svoji seji dne 11. majnika t. l. odvil letne plače, in sicer občinskemu tajniku 240 kron in občinskemu zdravniku 500 kron. Dopisnik meni, da se je tema dvema plača zato odvzela, ker se je potem gospodu županu obljubilo mesečno po 20 kron. Dalje pravi, da je ponižni občinski sluga že poprej spravljaj kmetске odbornike h gospodu županu, da so se tam poučili. Res je, da so

bili prej pri županu, pa iz lastne volje, kmetje so kaj takega že davnej hoteli imeti.

A zakaj se je to zgodilo, še ni nihče vprašal, tudi »Narodov« dopisnik ne pove pravega vzroka, kakor tudi pri seji ni nobeden vprašal, zakaj naj se to zgodi. Zakaj naj bi bil gospod župan tega kriv, saj se je glasovalo, 9 proti 3 in 8 proti 4. No pa če bi bil tudi še tisti gospod odbornik, ki ne sliši dobro, proti predlogu, bi bila vendar še večina.

Z vso odborniško častjo je neki gospod razložil dopisniku »Narodovemu«, kaj in kako se je razpravljalo pri seji. Ali je to ravno isti gospod, ki je pred par leti odboru priporočal, da bi se ne smelo od odbora izvedeti, kaj je kdo govoril in zakaj je glasoval.

Dalje pravi isti dopisnik, da je načelnik kraj. šol. sveta vrnil gospodu županu neki spis radi šolske stavbe, da se ni pri seji tako sklenilo. Dobro, dobro gospodje! Da bi le bili res vedno tudi pri drugih priložnostih tako natančni, gotovo se nam bo boljši godilo kakor sedaj.

Končno se pristavi dopisnik, da se bodo že enkrat kmetom oči odprle. To je pa resnica, in skrajni je že čas. Nekoliko se že odpirajo, pa še premalo, mogoče, da se še bolj odprejo za vas gospod dopisnik. Zdaj se že poznamo, čigavi da ste, da ste v sorodu s »Slov. Narodom«. Dober tek! Mi bomo gospoda župana še vedno bolj v čislju imeli, kakor pa dopisnika »Slov. Naroda«, če tudi cel »Narod« napišete o našem gospodu županu. Nam je že znano, da ta list najraje bije po tistih ljudeh, ki se imenujejo katoličane. Dopisnik »Naroda« in njegovi tolmači zaradi tega vendar še le ne bojo toliko »avanzirali«, da bi v jesen zasedli županski stolec.

Kozje. (Občinske volitve.) V zadnji številki ste, velečenjeni gospod urednik, objavili par vrstic o naših občinskih volitvah, pri katerih smo, hvala Bogu, po ostrem boju zmagali z enajstimi kandidati. Jeden — g. Miha Volavšek — je podlegel g. Vertovškemu, ki je dobil jeden glas večine, za kar se ima zahvaliti našim volilcem gg. dr. Šri-barju in županu Elsbacherju.

Te volitve so bile zanimive v marsikaterem oziru. Zvest naukom svojega političnega učitelja se je gosp. Vertovšek zvezal z našimi narodnimi nasprotniki. Kaki razlogi so ga pri tem vodili, danes nečemo raziskavati, priznamo pa, da smo se temu koraku g. Vertovškega čudili, ker je za časa volitev v mestno skupino in pri ljudskem štetju si pridobil narodnih zaslug, za katere mu vemo hvalo. Sprevidel je pa menda sedaj sam, kako nevarna je zveza z g. Kragoro, tem čudnim nemškim nacionalcem češkega pokolenja. I. Kragora je opetovano pokazal, da je naš nestrpen naroden nasprotnik, on velja za nemško-nacional. zaupnika kozjanskega okraja ter našo slovensko stvar tako temeljito sovraži, da o tem pač nikdo ne dvomi, ki trezno misli in računa. Gosp. Vertovšek je mogoče mislil, da se bode naših nemčurjev posluževal kot sredstva v dosego svojega političnega strmljenja, a tek volitve je dokazal nasprotno.

V tretjem razredu so prodrli naši: Ant. Dobrave, Franc Brilej, Anton Maček in Janez Bah št. 5. Nasprotniki so bili: Alojzij Kragora, Anton Vertovšek, Andrej Žurej in Ant. Valenčak. Zadnja sta Slovenca, a nesamo-stojna. Žurej sledi Vertovškemu, Ant. Valenčak pa Kragori skoz drn in strn. Za namestnika sta bila izvoljena našince: Alojzij Grobin in Anton Novak.

Marsikaj nepričakovanega smo pri tem opazili. Da je bil jeden prvih na volišču Sartory, ki se rad vsiljuje v slovenske kroge, a kaj oblastno nastopa nasproti kmetom, nas ni osupnilo. O tem možu smo gotovi s svojo sodbo. Bolj smo se zavzeli, da je mežnar Martin Prešiček odkril svoje posilinemško srce. Le pazite! Bračun Jožef in Franc Brstovšek, slovenska Nemca, sta tudi to pot nadaljevala kot nasprotnika svojega slovenskega jezika, katerega edino razumita, zadnji celo ostentativno s tem, da je tudi volil s

pooblastilom trafikantije Haler Jožefe. Dobro! Žal nam je bilo, da sta se izneverila slovenski zastavi Janez Centrih in Vovk Miha. Izživalno sta nadalje postopala Kunej Anton in Raigl Miha iz Jesovca št. 26. — V črno knjigo slovenskega ljudstva z njima in z ostalimi! Da večinoma slovenske dimnike pometa, je pozabil naš dimnikar Mesiček. Vsi ostali nasprotniki so bili večinoma dninarji ali grajščakom udani možje. Ponosa nimajo nikakšnega, samo na svoj borni zaslužek se ozirajo, katerega si pa morajo krvavo priboriti. Slabše se sploh redkokje plačuje, kot v naši grajščini; sicer pa o tem drugi pot. Da smo zmagali, se moramo zahvaliti res vrlim Bučanom, ki so v takem številu prihiteli na volišče in do zadnjega kremenito ostali na naši strani.

V drugem razredu so bili izvoljeni naši: gg. dr. Josip Barle, Franc Guček in Elsbacher Ivan ter Vertovšek Anton od nasprotne strani. Za namestnike g. kontrolor Stepic, Anton in Janez Božiček. Vas, gosp. Vertovšek, bomo sedaj objektivno razmotrivali in se potem ravnali. Odločiti se bodejte morali na desno ali levo. Če pa bode »Štajerc« vaš evangelij, kakor se kaže, se pa bomo z vami že še javno pomenili. — V tem razredu je bila jedina zanimivost, da je gospa Spicer glasovala nasprotno. Od narodne dame ne bi bili tega mislili. Propadli so nasprotni kandidati: Alojz Kragora, Ahačič Karel, Vahčič Anton jun., sami Pomerjanci. Najneprijetneje smo bili iznenadeni in v prvem razredu, da je c. kr. poštarica g. Dvornikova volila nasprotno. Dobro si bomo zapomnili ta dan. Voljeni so bili: dr. Peitler, dr. Jankovič, Miha Horvat in Jožef Druškovič in za namestnika: Kuželj Janez in Volavšek Jožef. Propadli so Pomerjanci: Alojzij Kragora, Karl Ahačič, Vahčič Anton jun. in Ferlič Miha. Z nami glasovala je gospa Pirh-ova. Izborna njeno gostilno poleg g. Gučkove toplo priporočamo. Kragora, trikrat propadli kandidat, je vstrajal do konca. Sedaj pa se je moral nekoliko osmesiti. Popolnoma nepoklican in nepozvan je s povzdignjenim glasom izrazil svoje »visoko« zadovoljnost gospodu županu. Kaj menite, da bodo župani k vam hodili po priznanje?

Nekaj protestov se je vložilo! Može so poprej dokumentirali, da slabo razumejo postavbo; če hočejo novih blamaž, jim tega ne branimo. Kozje pa ostanejo še slovensko! Živel narodni volilci!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Imenovanje. G. poštni praktikant v Mariboru Adalbert Pučelik je imenovan pošt-nim asistentom za Zidani most.

Okrožni zdravnik v Velenju. Okrožni zdravnik v Velenju je postal g. dr. Janko Serbec, dosedaj zdravnik v Šoštanju. Glej inzerat!

Poroka. Nadučitelj pri Sv. Frančišku Ksaveriju g. Josip Terček se je poročil z gospico Ano Veronico Bizjak v Letušu.

Pokopali so zadnji petek dne 30. t. m. g. Jurija Ogrizeka, ustanovitelja mariborske trgovske trdke Ogriseg. Pokojnik je bil doma s Slatine, kjer so njegovi sorodniki vrli in mnogospoštovani Slovenci.

† **Jožef Kolenko.** Pretečeno soboto 31. maja t. l. umrl je v Gradcu znani duhovnik sekovske škofije, č. g. Jože Kolenko v 73. letu svoje starosti. Svoje dni je bil župnik v Gradnu, tam nekje visoko v Švanberskih hribih, a je pustil faro in še do pozne starosti slej kaplanoval na Zelenem Travniku, v Arvežu in v Lučanah. Zadnja leta bil je misar v Gabersdorfu pri Lipnici. Pokojnik bil je porojen v Moškancih niže Ptuja iz poštene kmečke hiše. Bil je goreč duhovnik, ljubeznjivega vedenja, zraven izurjen tudi v kmetijstvu in sadjereji, ter do zadnjega tre-

nutka navdušen Slovan. Slovanstvo je povdarjal vedno z velikim navdušenjem. Pokopali so ga na pokopališču sv. Petra pri Gradcu. Bodi mu lahka tuja zemlja! Domovina zanj, kakor za premnogega svojih sinov ni imela prostora. N. p. v m.!

„Učiteljski dom“ v Celovcu sprejme že letos slovenskih fantov, pripravnih za učiteljski stan. Prosilci naj vpošljejo prošnje do 30. junija gospodu tajniku društva, vikarju Val. Podgore v Celovcu. Pogoji za prejem so: 1. Sposobnost za učiteljski stan: a) Prosilci morajo biti zdravi, ter morajo priložiti prošnji zdravstveno spričevalo svojega okr. zdravnika; b) morajo biti sposobni za pripravnico, sposobni imajo biti za uk in za godbo imeti posluh; c) za ustop v pripravljavni razred morajo biti prosilci najmanj 13½ leta stari, za prvo leto pripravnice 15 let. 2. Prosilci morajo biti npravstveno nepokvarjeni in se mora prošnji priložiti priporočilo domačega župniškega urada. 3. Brezplačno se ne sprejme nikdo. Vsakateri prosilec se mora zavezati, da donša za stroške najmanj 10 kron na mesec. Le posebno odličnim gojencem, ki bi res ne zmogli niti tega doneska, se bo ta pozneje znižal. — Celovec, dne 1. junija 1902.

O d b o r.

Iz Sladkegore. Dne 23. maja zgodila se je tukaj velika nesreča. Posestnik Jožef Hofbauer šel je z 2 delavcema v hosto kolja preštevati. Gredé nazaj na svoj dom, se mu na jako strmem kraju spodrsne in nesrečnež pade v 10 m globok prepad. Stresli so se mu možgani in čez 2 dni je bil mož korenjak — ne da bi prišel k zavesti — na mrtvaškem odru. Zapušča vdovo s šestimi nepre-skrbljenimi otroci, kojih najstarejši je 11 let, najmlajši komaj 3 mesece star. Nagle in neprevide ne smrti reši nas Gospod! — Čez dobrih 14 dni bomo imeli občinsko volitev. Zanimanje je splošno. Boj za županov stolec bo bržčas jako buren. Dal Bog, da bi v občinskem odboru res zmagali možje, ki jim je blagor občine na srcu. Še bolj želeli je, da si izvolijo iz svoje sredine za župana moža, ki bo vsestransko vedel tudi nastopati kot zastopnik cele, jako razširjene občine. O izidu volitve vam poročam.

Pri Sv. Barbari pri Mariboru se je vpeljala »Čebelica«, ki bo varčnost pri naši mladini obeh Marijinih družb pospeševala. Družbeniki in družbenice že pridno vlagajo svoje prihranke. Najmanjši znesek, ki se vloži, je 20 v. Iz malega raste veliko. To je pač lepa priložnost za našo mladino, da začne skrbeti za svojo bodočnost. Česar se človek v mladosti privadi, tega se starček odvadil ne bo.

Zidani most. Tovorni vlak, ki prihaja navadno ob 3. uri popoldan na tukajšnji kolodvor, je moral v soboto na odprti progi med Loko in Zid. mostom obstati, ker so voli, ki so jih v tem vlaku vozili, v vozu tako zdijali in razbijali, da so celo steno vagona ven vrgli. Prihitevši čuvaji so za silo nekaj kolov pribili okoli volov, da niso naravnost v Savo poskakali. Vlak je imel vsled tega kake pol ure zamude. Da ni radovednih gledalcev pomanjkalo, se samo ob sebi razume.

Razbor pri Zidanem mostu. V občini Loka pri Zid. mostu, v katero spadajo tri fare — Loka, Razbor in Širje — sedaj vre zaradi bližajočih se volitev. Agitira se na vse načine. Največ se trudijo nekateri Ločani, ki bi radi, da bi vsi plesali, kako bi oni žvižgali. — Tu imate Loškega poštarja »slavnoznanega« Gamškega, ki trobi v nemškutarski rog, čeravno toliko nemško zna, kakor oni Madžar, ki je rekel: »Verfluchter Sprach, dieser deutscher, soll ich da wissen wann mann sagt der oder die oder das, hat mir einer g'sagt: dass di'(ch) der Teufel holt.« In ta bi rad bil župan. Drugi je neka »draga« duša iz St. Jurija, goreči pristaš prismojenega »Štajerca«, katerega po hribih okoli nosi in iz njega prebira svete in nesvete, narodne in nenarodne nauke, in zraven si svoj jezik